

terra pro vita una cum Mareſcallatu & Comitatu. Cum autem ille ſine prole fato functus eſſet, Rex Edwardus Secundus Thomam de Brotherton fratrem ſuum ex tranſcriptione quam dixi, titulis Mareſcalli & Comitatus Norfolciæ honoravit. Ejus autem filiam Margaretam quæ dicta *Mareſcalla & Norfolciæ Comitiffa*, enuptaque fuit Ioanni Domino *Segrave*, Norfolciæ Duciffam ad vitam, eodemque tempore Thomam *Mowbrayum* Nottinghamiæ Comitem Margaretæ è filia nepotem, primum Norfolciæ Ducem *ſibi & heredibus masculis creavit* Rex Richardus Secundus, cui Comitatus Mareſcalli Angliæ *ſtatim & ſtilum* antea conceſſerat. Hic ille eſt, qui Henricum Lancaſtrium Herefordiæ Ducem in crimen coram rege vocavit, quod aculeata quædam verbula in Regem effuſerat. Cumque ſingulari certamine pugnaturi eſſent, ad ipſa repagula voce præconis regia authoritate pronuntiata erat ſententia, ut uterque exularet, Lancaſtrius in decennium, *Mowbrayus* in perpetuum, qui Venetiis poſtea obiit, filiis duobus in Anglia relictis. Quorum Thomam Comitem *Mareſcallum & Nottinghamiæ*, (nec alio ille titulo uſus) nova molientem Henricus Lancaſtrius, qui regnum jam occuparat, Henrici Quarti nomine notus, ſecuri percuffit. Frater autem & hæres Ioannes favore Henrici Quinti excitatus, & annos jam inde aliquot tantum Comes *Mareſcallus*, & Nottinghamiæ itidem dictus, tandem primis auſpiciis regni Henrici Sexti authoritate Parliamentaria vi diplomatis à Rege Richardo Secundo conceſſi, *ut filius Thomæ Ducis Norfolciæ patris ſui, & hæres Thomæ fratris, declaratus* erat Dux Norfolciæ. Huic ſucceſſit Ioannes filius, qui obiit anno primo Edwardi Quarti, & illi itidem Ioannes filius, qui patre ſuperſtite Surriæ & Warrenniæ Comes ab Henrico Sexto creatus erat. Cujus unicam filiam An-

nam Richardus Dux Eboraci Regis Edwardi Quarti filiulus duxit, & una titulos Norfolciæ, Comitatus *Mareſcalli*, Warrenniæ, & Nottinghamiæ à patre accepit. Cum autem ille & uxor in teneris annis ſublata eſſent, Richardus Tertius Rex Angliæ hunc titulum Ducis Norfolciæ, & Mareſcalli authoritatem Ioanni *Howard* contulit, qui *conſanguineus & unus heredum* Annæ Duciffæ Eboraceniſis, & Norfolciæ, quam modo dixi, compertus, utique cujus mater altera filia erat illius primi Thomæ *Mowbray* Ducis Norfolciæ, quemque Baronis honore Rex Edwardus Quartus dignatus erat. Ioannes iſte in prælio ad *Bosworth* occubuit dum contra Henricum VII pro Richardo animoſe pugnaret. Hujus filius Thomas, qui ex creatione Richardi Tertii Surriæ Comes, in paternum Norfolciæ titulum ab Henrico Octavo reſtitutus erat, cum Iacobo Quarto Scotorum rege occiſo, Scoticam aciem ad *Floddon* proſtigaffet. In cujus victoriæ monumentum *Howardorum* familiæ conceſſum eſt, ut in media area illa argentea tranſverſa (*Bendam* vocant) quæ in ipſorum clypeo gentilitio cernitur, ſcutum aureum interponeret cum dimidiato Leone rubro, ſagitta ora tranſfixo, intra ejuſdem coloris limbum duplicem utrinque liliatum, quod proxime ad Scotorum Regum inſignia accedit. Thomas filius huic ſucceſſit, quem inter reciprocos fortunæ æſtus jaçtatum tempora noſtra viderunt, cujus è filio Henrico (qui ſummam nobilitatem primus inter Angliæ proceres literarum ſplendore illuſtravit) nepos Thomas, læſæ majeltatis reus, quod nuptias cum Maria Scotorum Regina cogitaverit, Anno Salutis *MDLXXII* capite plexus, Norfolciæ Ducum erat poſtremus. Ex quo tempore ſtirps ejus aliquandiu fere intermortua jacuit, nunc autem vitali Regis Iacobi rore irrigata, rediviva effloreſcit.

Scutum honorarium in inſignibus Howardorum.

Vide in Adagiis Hadr. Iu. Achilleum vorum.

Parliam.
21 Rich.
2.

Rot Paul.
3 H. 6.

Parliam.
17.
Edw. 4.

Sunt in hac provincia Parochiales eccleſiæ plus minus 660.